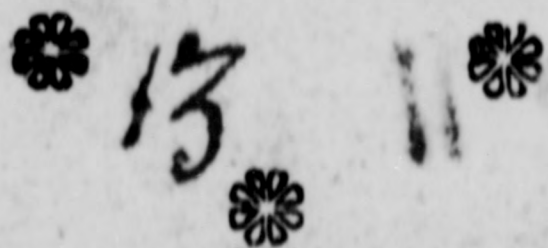

12
Rikens Råd och Rikens Ständer,
Hela Sveriges Menighet,
Alla Rikets wida länder

Njute GUDs barmhärthet!
GUD beskydde med sin Hand
Städs vårt Kära Fosterland!
GUD, en nådig GUD oss blifwe
Och oss all vår synd tilgifwe!

Så skall lofwa HERran HERran
Mun och Tunga, Hjerta, Sjal,
Ja GUDs lof skal när och fjärran
Bo och triffas bland oss wäl.
Prisa bör man widt och bredt
All GUDs nåd, som oss har skedt:
Här skal Herrans lof steds höras
Och till Ewig tid utföras.

A M D E.

GS 1787

Wid

Den Stormäktigste Konungs
Konung ADOLPH
FRIEDRICHS
Högst beflägeliga Dödsfall,

Som

Timade d. 12 Februarii år 1771

Kl. half Nio om Aftonen.

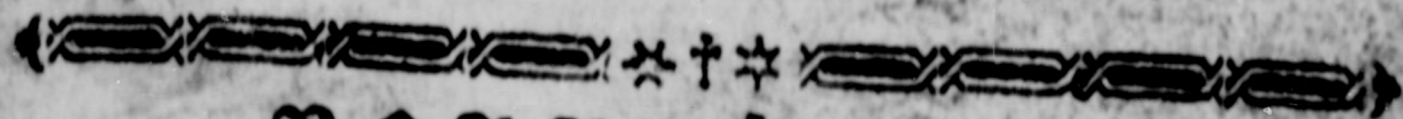
Bevade

af

Uppriktig Swensk.

Kan sjungas,

Under Melodie: Solen går nu åter neder ic.

N O N N A D P J N G,
Tryckt hos JOH. BENJ. BLUME 1771.
Efter tryckt Original, ifrån Stockholm.

Sveriges Sol har nu gått neder,
ADOLPH FRIEDRICH är nu död.

Se, hvad plågor GUD tilreder,
Til at øke Rikets nød,
Sverige! du har väl förtjent
Denna sorg, som dig nu händt,
Att en nådig Konung sakna,
Du må nu väl tröstlös wagna.

2

Du dig sjelf i synden dödat
Syndamåttet war så fylt,
Att det länge öfverflödat.
Har du då ej straff förskyldt?
Jo, bekän at GUD gjort rätt
När han på så strängt ett sätt
Dig för synden hafwer straffat,
All din frögd så platt bortskaffat.

den.

3

HERRN med ett rättwist öga
 Sett din onskas myckenhet,
 Och ifrån sin himmel höga
 Skådat på din Gudlöshet,
 Han har hemsokt dig så swårt,
 Han har slagit dig så hårdt,
 Låt det dig til bättring lända
 Och dig snart til GUD omvända

4

Detta lär du nogsammt märka,
 Du lär känna din förlust,
 Hjertat hos dig måste värka,
 Bröstit känna suck och pust,
 Om du nånsin gråta lärdt,
 Är det nu wist tårar wärdt,
 Ty du saknar här en Konung,
 Som war sielfwa dygdens boning.

5

Ditt

6

Mild och Rättwis, From och Rådig,
 Uppfylld med et Guds-wett,
 Uti swåra saker rådig,
 Stor Stig lif, i ljusst och ledt,
 Men war Konung från oss dör,
 Hela Riket gråta bör:
 Sådän saknad få wi spörja,
 Ty må wi dess mera förja.

7

Nu har HERRN Honom dragit
 Uti tid ur sorg och nöd,
 Och upp til sin Himmel tagit
 I en stilla, salig död.
 GUD som säg wårt nit och lif
 Gaf war Kung ett bättre lif:
 Här Han fant ej nöje mera,
 Söndrat Zion at Regera.

Ditt

König

Ondskan må nu länge tugga
 Våra tider, brist och fel,
 Samla efter idel skugga;
 Det må blifwa hennes del;
 Dock är ingen som ju sett,
 Att vår Konungs dygd och wett
 Styrkt all ting til Folkets fågnad;
 Och at öfva Rikets hägnad.

All dess Lefnad all dess Handel
 Et ostridigt witne bär,
 Om en obefläckad wandel,
 Det war endast Hans begär,
 Att befordra Allmänt wäl,
 Ingen göra til sin träl:
 Ja Kung ADOLPH FRIEDRICH dyre
 Har följt wäl vårt Riks-Steppe styre.

Swea

Swea Land, fall GUD til fota
 Med en ödmjuk, Trogen bön,
 Bed at GUD snart tacktes bota
 Dina refwor, syndens lön!
 GUD uplyse med sitt ljus
 Nu vårt nya Konga Hus!
 GUD! vår GUSTAF och SOPHIA
 Från all fara wäl befria!

Du vårt Rikes förra Moder,
 GUD förblifwe här Din tröst,
 Som Du säkert Åre - Stoder
 Rest i Swears Trogna bröst!
 GUD beware Prinsfar Trua!
 Och Printsekan äfwenfä!
 Himlens GUD Dem här ledsage
 Och på slutet til Sig tage!

Mik.